



הפריצה

הדבר בולט עוד יותר אם נשווה את הישגיו עם אלה של מק"י — מפלגה ותיקה מאוד, שחינכה שני דורות של אוהדים בארץ, שכראשה עומדים מנהיגים מוכרים, אשר העתונים והרדיו התחרו ביניהם בימים האחרונים ברימומם! והנה — מק"י זו לא הגיעה ברוב המקומות למיספר הקולות שלנו. הכוח החדש עבר על פניה במכה אחת, כנסינו הראשון!

ואולי חותכת במיוחד ההשוואה בין הכוח החדש — לבין הכוח שהתיימר להיות חדש. ההשוואה בינינו לבין רפ"י.

מה היה יחס הכוחות בינינו?
מבחנית כוח-האדם המגוייס: 1:50.
מבחנית הכסף שהושקע: 1:500.
מבחנית הפירסום שניתן למנהיגים: 1:5000.

ביותר על טיב הצבעתם, בעוד שקולו בטל בשישים לעומת המונייהם?
זהו הרקע. האם יש טעם, בנסיבות אלה, לדבר על "הישג"? האם יש טעם לדבר אפילו על "נצחון"?

כלתי-אפשרי קם והיה. הבלתי-אפשרי הפך לעובדה. העולם הזה הגשים את הבטחתו.
כוח חדש הדר לכנסת.

ק מי שסייר ביום הבחירות ברחבי הארץ יודע מה רבה עוצמת הניצחון.

הוא ראה את אלפי כלי-הרכב מכל הסוגים — משאיות ומכוניות, טנדרים ומכוניות פרטיות — שנשכרו בהיזתועפות על-ידי המפלגות הגדולות.

את אלפי חברי-הקיבוצים שהוצאו מבתיהם כדי לפשוט גדודים-גדודים על ערים וכפרים, לספק למפלגות רשת ש- שום אורח לא יחמוק מבעד לחוריה.

את רבבות הפעילים הקנויים — צבא-שכירים עצום ירב — שגויסו כמו חרבות-להשכיר בימיהביניים, לאיש את הקלפיות, להוביל את צאן-הבחירות אל היעד שנקבע לו.

את השוחד הגלוי שהוצע לכל בוחר בצורת נסיעות-חינם על פני הארץ, מן ועד באר-שבע, ובמטוסים לאילת — נערכת-שוחד שבאה במקום מערכת-התחבורה הרגילה וש- כיסתה את כל כבישי הארץ.

את השוחד הסמוי — (האמנם סמוי?) —

ששולם כמומנים לבוחר תמורת קול, אם כי תשלום ישיר, אם בתשלום לראשי-המולה ולי- קבלי-בחירות,

לפי הערכה מתונה, הצביע כל אורח כולו רביעי תמו- רת שוחד סמוי כזה, פשוטו כמשמעו — החל בכפרים הי- ערביים, שהצביעו בעד רשימה דתית או יהודית-לאומנית, וכלה בחמולות שלמות בישראל השניה.

מי שראה את כל אלה, מי שחש את כל אלה באשרודו ובנצרת, בכארי-שבע ובטבריה, יודע מה היה טיבן של בחירות אלה.

כי כאן לא עמד גוף פוליטי קטן נגד גוף פוליטי גדול, גם לא מפלגה חדשה וקטנה נגד מפלגה ישנה ומבוססת.

כאן לחמה חבורה קטנה של בעלי-רצון-טיב, קומנדו קטן של אנשי-מצפון, נגד העוצמה המגובשת של מישטר רקוב ומושחת, שהתי- גיים למאבק עד האיש האחרון ועד הפרוטזה האחרונה.

על רקע מציאות זו יש למדוד את ההישג. את הבקע שהבקענו בחומת-יריחו.

ב מושך שבע-עשרה שנים לא הצליח שום כוח חדש להשיג הישג זה ולהגיע לכנסת.

ציינו זאת פעמים רבות במערכת-בחירות זו. אך האם עמדנו על משמעות המילים היבשות? היו אגודות מכובדות, משופעות בבעלי שמות מצללים.

הן הגיעו עד לקצה קרשה-קפיצה. אך כאשר השליכו מבט אחרון למטה, בטרם קפיצה, נחרדו ונרעדו, ונסוגו בבהלה.

וכך הן התפרקו ונשכחו. היו קבוצות אחדות שכלל זאת ניסו, וביום הבחירות נוכחו לדעת כי חלומותיהן התנדפו כעשן ברות, וכי במי- קום הרבבות המקות לא השיגו אפילו אלף קולות.

מפני שכוונותיהן הטובות היו כנגדיהם של חול מול הכולדורז הפנטאסטי של המפלגות הישנות. שום סיפמה, שום רעיון, שום כוונת טובה, לא יכלו לעמוד בפני החללים הדורסניים של מופלצת-פילדה מוכתמת זו.

כי בבחירות מכריעה הכמות. והכמות היא תולדה של עוצמה פיזית, ברוטאלית, גסה.

אישי-מצפון אחד, החדור שאיפה אידיאלים טיב לשנות את פני מדינתו — מה כוחו ומה ערכו לעומת מאה אנאלפבתים, המובלים כי כבשים לקלפי במשאית שכורה, כשפתקי- הבוחר בידיהם והשוחד בכיסם?

(מי מבין אלף המתנדבים, מיטב אנשי-המצפון בארץ, שי- עמלו למען רשימתנו ליד הקלפיות ברחבי הארץ — לא הרגיש בתיככול זה שגבר והלך במשך היום, כשעדרים של אנוסים ומשוחחים הובאו לקלפיה?)

(מי מבין כל האוהדים המושבעים, שהכריע כפי שהכריע אהרי התלבטויות קשות, ושהקדיש ימים וליילות כדי לרכוש עוד נפש אחת — לא חש בחוסר-אונים נורא כאשר ראה רבבות-רבבות של מצביעים שלא היה להם המושג הקלוש



מבחנית הכרה הציבורית במנהיגים: 1:50,000.
מבחנית הקולות: 1:5 בכל הארץ, מחוץ לריכוזי ההת- יישובות.

"הישג"? "נצחון"?
כאן קרה דבר שאין לו תקדים בארץ!

ב זעירת-היסוד של רשימת העולם הזה — כוח חדש סיכמת את הרצאת-הפתיחה במילים שהייתי רוצה להי- זור עליהן עתה מילה במילה:

„אל נשלה את עצמנו. דרכנו לא תהיה קצרה, ולא תהיה קלה. לא נחלך בגדולות. לא נבטיח לאיש, וגם לא נבטיח לעצמנו, נצחונות קלים.

„רק דבר אחד נבטיח ברגע זה, לזולתנו ולעצמנו: לא להתייאש בכשדון, לא להסתח- רר בנצחון.

„אם נצליח מעט או הרבה, או נחל מפלה או נצחון: אנו נמשיך בדרכנו, יהיו אשר יהיו המיכשולים, יהיו אשר יהיו הקורבנות!”

ברוח זו נחזק את לבנו ברגע זה. הישגנו דבר שלא היה לו תקדים בארץ. חרף המצור והי- חבלות, הפרובוקציות וההחרמה, השגנו את הכמות הדרושה כדי לפרוץ לכנסת — ואת איכות הבוחרים, החשובה לאין- שיעור יותר.

אולם מה שהשגנו — אינו אלא ראשי-גשר.

ראשי-גשר יכול להיות מוצב מנותק המחזיק מעמד בי- קושי — והוא יכול להיות בסיס להסתערות הבאה, לכיבוש שים היסטוריים.

זוהי שעת-הישון. כאן ברגע זה, מתחילה ההסתערות הגדולה לשבירת המישטר שהסי- תאבותו, התנוונותו והידרדרותו המוסרית נתגלתה ביום שלישי זה יותר מאשר בכל עת אחרת.

האם אין אלה מילים ריקות לעומת הדבר המהפכני אשר קרה?

בימי תש"ח דיברנו על הנועזים שיצאו להתקיף טאנק מצרי, כשבידיהם אין כלום זולת בקבוק-מולוטוב פרימיטי- בי. המתנדבים שלנו, שנערכו לקרב ביום שלישי זה, סבלו מדיספרופורציה גדולה עוד יותר בצידוד ובנשק. הם עלו על הטאנק בידיים ריקות ממש.

ובידיים ריקות אלה הבקיעו את השריון.

א פשר למדוד את התוצאות גם במודד אחר — מודד כמותי פשוט ביותר.

בבחירות אלה הושקעו מאות מיליוני לירות כדי להשיג הישגים של מהיכבך.

המעמד הוציא כ-150 מיליון לירות — כשביל מה? כדי לרכוש אולי שני מנדטים נוספים.

חרות השקיעה כמה עשרות מיליונים כדי להחזיק — בי- כשביל מנדט אחד או שניים הוציאה רפ"י הרבה עשרות מיליוני לירות.

ואפילו מפלגה צנועה-יחסית כמו מפ"ם הוציאה כעשרה מיליון לירות — פרי הויעה של חברי-קיבוצים עמלים — במלחמה (שלא הצליחה) להשיג מנדט אחד נוסף!

אם ננכה ממיספר המנדטים של מפ"ם, למשל, את הי- מנדטים שיש לה ממילא, פרי הקולות המובטחים לה בי- קיבוציה — על מה היא לחמה? מה היא השיגה? ואיך משתווים הישגים אלה עם הישגינו שלנו?

הכוח החדש השיג בתל-אביב למעלה משלוש ממיספר הקולות שהשיגה במפ"ם — מפ"ם שיש לה רבבות חניכים-לשעבר בעיר, המדכי- רת אליהם ללא הפסק מזה עשרות בשנים!

ואילו בירושלים השיג הכוח החדש כמעט מחצית ממיספר הקולות שהשיגה מפ"ם, תוך השקעה אדירה של אמצעים ומאמצים זכחי- אדם מגוייסים!